

ganske vist være 100 pCt. højere, end den er for Tiden.

Saa indeholder Loven en Bestemmelse af meget stor Vigtighed, og det er den, at de Byggelaan, der hvile paa mange Embeder og Bestillinger, her skulle bortfalde, og Forslaget herom hilser jeg med overordentlig stor Glæde, thi i § 8 i Lov af 25. Februar 1851 staar der jo, at de i Forstetaten ansatte Mænd skulle have en Fribolig, og naar man har fastsat, at der skal opføres f. Eks. en ny Skovriderbolig eller en ny Skovfogedbolig, har der i en Aarrække været den Skik, som efter min Mening ikke er lovmedholdelig, at man tager en vis Brøkdæl af Udgiften dertil — en Sjattedel tror jeg det er — og siger, at det er Byggelaan til Skovrideren, eller hvad det nu er for en Embeds- eller Bestillingsmand, som han har at forrente og afbetale. Det er en højst mærkelig Maade, paa hvilken man her har givet Fribolig. Dette, at Byggelaanene nu skulle eftergives, har sin store Betydning, men er kun en Retelse efter min Mening af en mangeaarig Uret. Det er jo ogsaa en Forbedring, der derved kommer ind i Lønningsforholdene for de ved Forstvæsenet ansatte Mænd, men falder naturligvis kun paa et begrænset Antal af Embeder, ingenlunde paa dem allesammen, og det falder jo højst ulige.

Idet jeg udtaler Haabet om, at saavel den ærede Minister som det eventuelle Udvalg, der bliver nedsat om denne Sag, vil tage Hensyn til de af mig fremsatte Henstillinger, skal ogsaa jeg for mit Vedkommende paa det varmeste anbefale Lovforslaget og haaber, at det i en god Skikkelse maa komme ud i indeværende Rigsdagssamling.

N. Jensen: Jeg skal heller ikke undlade at udtale min Paaskønnelse af, at den ærede Landbrugsminister har fremsat nærværende Forslag. Forstetaten er jo, som oplyst af foregaaende ærede Talere, den Etat, der har den ældste Lønningslov af alle vore Etater, og det forekommer mig, at efter den Uddannelse, man kræver af disse Folk, have de ogsaa Grund til at vente, at de ikke skulle være Stifbørn. Nu kan Lønnen jo aldrig blive saa ligelig, naar den til Dels bestaar i Tjenestebolig, Jordlod og Have, og der er derfor ogsaa nogen Ulighed ved de forskellige Embeder, dels for Skovfogderne og dels for Opsyns- og Hegnsynsmændene, men det er af de Ting, der maaske ere noget vanskelige at rette. Men det fore-

kommer mig, at naar vi se paa, hvad Lønnen er i dette Øjeblik — og der er opgivet for mig, at en Skovfoged, der har 1,600 Tdr. Land at passe, har en aarlig Løn, foruden Bolig og Brændsel, af 940 Kr. efter at have været ansat i Tjenesten i over 30 Aar — maa vi allesammen være enige om, at i Forhold til de andre Etater ere Lønningerne ved denne for smaa, og det er derfor glædeligt, at man er villig til at forhøje dem.

Jeg kan være enig med den sidste ærede Taler i, at det er rart, at disse Byggelaan høre op og ikke skulle tilbagebetales — hele Summen er jo 49,558 Kr. 55 Ø. Men der er et andet Punkt, jeg gerne vilde henlede den ærede Ministers og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa. Det er Spørgsmaalet om Vedligeholdelsen af Tjenesteboligerne. Jeg tror, at det er et Punkt, hvor vedkommende Funktionær vilde sætte overordentlig megen Pris paa, at det var klart og bestemt fastsat, hvad og hvor meget der hører til Vedligeholdelsen. § 9 i Forslaget gaar jo ud paa, at der paahviler vedkommende Brugere „den aarlige Vedligeholdelse, derunder Omlægning af Straatag“, hvorimod „delvise Fornylser samt Ombygninger bekostes af Statskassen“, og der føjes til senere, at hvad der skal regnes til aarlige Vedligeholdelsesarbejder for Skovløberne og Hegnsmandene, bestemmes nærmere ved kgl. Anordning. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, at dette bliver saa klart bestemt, at det ikke giver Anledning til Misforstaaelse. Lad os tage et Eksempel: Et Gulv i en Skovfogedbolig skal fornys. Er det delvis Fornylse, naar det kun indskrænker sig til ganske lidt, eller skal det være Halvdelen af Gulvet eller hvor meget? Det er altsammen Ting, som man, naar man ser derpaa med Velvillie, nok kan komme ud over, men jeg tror dog nok, at det har sin store Betydning at faa nærmere fastsat, hvad der hører til Vedligeholdelsen, og hvad Staten skal bekoste. — Men alt i alt har jeg faaet den Opfattelse af de foregaaende ærede Talere, at der er Beredvillighed til at imødekomme denne Klasse af Statstjenere, og jeg skal udtale min Glæde derover og ønske, at dette Forslag maa blive fremmet, saaledes at det tilfredsstillende alle billige Fordringer.

Laust Jensen: Det forekommer mig, at man har al mulig Anledning til at være den ærede Landbrugsminister taknemmelig,